

Královské kněžstvo (1Pt 2,1–10)

Texty na tento týden

1Pt 2,1–10; Ex 19,3–6; 24,4–8

Základní verš

„Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“ (1Pt 2,9)

Apoštol Petr, který žil v židovské kultuře a náboženství a znal historii svého lidu, mluví o křesťanech jako o Božím „svatém národu“. Tímto způsobem přebírá jazyk smlouvy, která v celém Starém zákoně odkazuje na starověký Izrael, a vztahuje ho na novozákonní církvev.

A oprávněně – křesťané z pohanů byli v Ježíši naroubováni do lidu Boží smlouvy. Tak jsou i oni spoluúčastníky smluvních zaslíbení. Apoštol Pavel dodává: „Jestliže však některé větve byly vylomeny a ty, planá oliva, jsi byl naroubován na jejich místo a bereš sílu z kořene ušlechtilé olivy, nevynášeš se nad ty větve! Začneš-li se vynášet, vzpomeň si, že ty nenešeš kořen, nýbrž kořen nese tebe!“ (Ř 11,17.18).

V textech, kterými se budeme zabývat tento týden, upoutává Petr pozornost svých čtenářů na zodpovědnost a povolání, které obdrželi jako lid Boží smlouvy – tedy jako ti, kteří jsou naroubováni na kmen olivy (slovy apoštola Pavla). Křesťané mají stejnou zodpovědnost jako starověký Izrael: zvěstovat velkou pravdu o spasení, které nám nabízí Bůh.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Žít jako křesťan (1Pt 2,1–3)

1Odhodte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání 2a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spase-ní; 3vždyť jste „okusili, že Pán je dobrý“! (1Pt 2,1–3)

Osobní studium

V 1Pt 2,1 se hned na začátku objevuje slovo „tedy“, které naznačuje, že to, co bude následovat, vychází z toho, co již bylo řečeno. V první kapitole se Petr soustředil na Kristovu moc, jeho dílo pro nás a na naši odpověď. V druhé kapitole Petr toto téma dále rozvíjí.

K jakému životu podle 1Pt 2,1–3 vybízí apoštol Petr?

Apoštol Petr používá dva obrazy, aby upozornil na dvě základní povinnosti, které křesťané mají. Jedna je vyjádřena negativně – je to výzva, abychom něco odložili, něčeho se zřekli. Druhá je vyjádřena pozitivně – abychom po něčem toužili a o něco usilovali.

V prvním obraze Petr vyzývá křesťany, aby se zbavili špatnosti, lsti, přetvářky, závesti a pomlouvání (1Pt 2,1). Pokud by se touto radou křesťané řídili, jejich život by se výrazně odlišoval od života ostatních lidí. Pokud se křesťané zbaví špatnosti a lsti, nebudou chtít ubližovat lidem okolo sebe, ale budou chtít jen jejich dobro. Když se křesťané nebudou přetvařovat a podvádět, výsledkem bude upřímnost a čestnost. Křesťany také nebude spalovat nenávistná závist vůči těm, kteří toho mají víc nebo jsou úspěšnější. Budou vděční za život a budou zářit tam, kde jsou. Nebudou také žít a pouštět do světa „informace“, které mohou druhé poškodit.

Druhým, pozitivním příkladem, který Petr používá, je obraz dítěte, které touží po mateřském mléku (1Pt 2,2). Křesťanský život určitě nespočívá v tom, že se člověk vzdá určitého jednání. To by bylo příliš málo, bylo by to plytké. Takový život by byl vyprázdněný. V křesťanském životě jde o aktivní jednání, které začíná hladem po poznání Boha a jeho vůle. Petr ukazuje, že tak, jako hladové dítě křičí a pláče, protože potřebuje mateřské mléko, tak i náš duchovní život má být naplněn duchovní stravou. Petr upozorňuje své čtenáře na zdroj – Boží slovo, Bibli (Žd 4,12; Mt 22,29; 2Tm 3,15–17). Právě Boží slovo nám pomáhá duchovně a morálně růst. Zjevuje nám totiž Krista. A Ježíš nám odhaluje charakter a přirozenost svatého Boha, který nás vyzývá, abychom ho milovali a sloužili mu.

Aplikace

Petr zmiňuje dva obrazy – hledání duchovního pokrmu v Božím slově a odložení špatných postojů a hříšného jednání, před kterým varuje. Jak tyto dva obrazy spolu souvisejí? Jak se projevují ve tvém životě? Co je jednodušší – vzdát se něčeho, nebo hledat naplnění tím, co je Boží vůle pro můj život? Proč?

Živý kámen (1Pt 2,4–8)

“Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je „vyvolený a vzácný“. ⁵I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. ⁶Neboť v Písmu stojí: „Hle, kladu na Siónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebude zahanben.“ ⁷Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to „kámen, který stavitelé zavrhli; ten se stal kamenem úhelným“, ⁸ale i „kamenem úrazu a skálou pádu“. Oni přicházejí k pádu svým vzdorem proti slovu – k tomu také byli určeni. (1Pt 2,4–8)

Osobní studium

O které důležité pravdě Petr mluví v 1Pt 2,4–8 (a je zmíněna i v Ž 118,22; Iz 8,14.15; 28,16)? Jak máme podle Petra reagovat na to, co pro nás Ježíš učinil? Proč je to důležité?

Poté, co Petr vyzve své čtenáře, aby usilovali o duchovní pokrm a rostli ke spasení, ihned obrací jejich pozornost k Ježíši Kristu – živému kameni. Petr pravděpodobně spojuje tento obraz s chrámem v Jeruzalémě. V 1Pt 2,4–8 cituje starozákonné texty, jež zdůrazňují význam úhelného kamene, který symbolizuje úlohu Ježíše Krista v jeho církvi. Petr není sám, kdo tyto verše spojuje s Kristem. Sám Ježíš připomíná Ž 118,22 na konci svého podobství o zlých vinařích (Mt 21,42). Petr cituje tento verš ve své promluvě k židovským představitelům (Sk 4,11). A apoštol Pavel se odvolává na Iz 28,16 v Ř 9,33.

Petrovou hlavní myšlenkou je, že i když židovští představitelé Ježíše odmítli a byl ukřižován, Bůh si ho vybral, aby se stal úhelným kamenem Božího duchovního domu. Křesťané jsou pak „živé kameny“, které jsou zabudovány do tohoto duchovního domu. Petr popisuje církev pomocí obrazu úhelného kamene a kamenů, z nichž je budován celý dům. Církev má svůj základ v Ježíši Kristu a je tvořena těmi, kteří ho následují.

Když se někdo stane křesťanem, tak se zároveň stává součástí křesťanského společenství – místního sboru. Tak jako je cihla součástí velké stavby, jsou i křesťané povoláni k tomu, aby se stali Ježíšovými následovníky ve společenství, ne v izolaci od druhých. Když někdo neuctívá Boha spolu s ostatními křesťany a nespolupracuje s nimi, pak se nemůže označovat za křesťana. Křesťané jsou pokřtěni do Krista – a tímto aktem jsou vlastně pokřtěni do jeho církve.

Petr však zmiňuje i smysl církve, jímž je vytvářet „svaté kněžstvo“ (1Pt 2,5), které je připraveno přinášet „duchovní oběti“. Ve Starém zákoně byli kněží prostředníky mezi Bohem a jeho lidem. Petr i ostatní novozákonné autoři často užívají pojmosloví, které bylo používáno v souvislosti s chrámem a kněžskou službou, aby představili církev jako živý Boží chrám a Boží lid jako kněze. Petr připomíná starozákonné bohoslužebný systém, aby odhalil pravdy o tom, jak dnes mají křesťané žít a jednat.

Aplikace

Jak rozumíš v 1Pt 2,5 slově „přinášet duchovní oběti“? Jak dnes mohou křesťané přinášet duchovní oběti? Jak to můžeš dělat ty?

Lid Boží smlouvy

⁴Nato Mojžíš zapsal všechna Hospodinova slova. Za časného jitra postavil pod horou oltář a dvanáct posvátných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů. ⁵Pak pověřil izraelské mládence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné. ⁶Mojžíš vzal polovinu krve a vлил ji do mís a druhou polovinou pokropil oltář. ⁷Potom vzal Knihu smlouvy a předčítal lidu. Prohlásili: „Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.“ ⁸Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: „Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základe všech těchto slov.“ (Ex 24,4–8)

Osobní studium

Petr ve svých listech používá starozákonní perspektivu. Mluví o smlouvě, která je důležitá jak pro židovskou, tak pro křesťanskou teologii.

Co je to smlouva a jak jí máme rozumět?

„Smlouva“ (hebr. „berít“) je slovo, které popisuje dohodu nebo slavnostní domluvu mezi dvěma stranami. Mohou ji uzavřít osoby (například smlouva mezi Lábanem a Jákobem; Gn 31,44–54) nebo vládci (například Šalomoun s Chirámem; 1Kr 5,15–26). Smlouva může být také uzavřena mezi králem a jeho lidem (příkladem může být smlouva Davida se staršími Izraele; 2S 5,3).

Mezi různými smlouvami má však nejdůležitější místo smluvní vztah mezi Bohem a jeho vyvoleným lidem, který tvoří potomci Abrahama.

Co je možné se z Gn 17,1–4; Ex 2,24 a 24,3–8 dozvědět o smlouvě, kterou Bůh uzavřel s Izraelci?

Genesis, první kniha Bible, odhaluje, jak Bůh uzavřel smlouvu s Abrahamem (Gn 15,9–21; 17,1–16). Bůh se „rozpomněl“ na tuto smlouvu, když zachránil svůj lid z útlatu v Egyptě (Ex 2,24). Obnovil ji, když Mojžíš vedl národ, tím, že dal svému lidu Desatero a další zákony (Ex 19,1–24,8, zejména Ex 24,3–8).

Zaslíbení smlouvy však nebyla nepodmíněná. „Bůh se smluvně zavázal, že když jeho věrní budou zachovávat jeho požadavky, požehná dílo jejich rukou a budou úspěšní v tom, co budou konat.“ (2T 574)

V průběhu dějin proroci opakovaně varovali Izraelce před nebezpečím, že přestanou poslouchat Boží zákon. Často se přitom odvolávali na smlouvu. Mnoho proctví a zaslíbení bylo v Bibli podmíněných – zvláště v knihách Daniel a Zjevení. Poslušnost je ve vztahu ke smluvním zaslíbením klíčová. Proctví, která se týkala smlouvy a jejich zaslíbení, byla podmíněna poslušností Božímu zákonu. Proctví zkázy a záhuby se vždy pojí s neposlušností.

Aplikace

Co pro tebe znamená, že jsi ve smluvním vztahu s Bohem? Jak bys tento vztah definoval vlastními slovy? Jaké povinnosti pro tebe ze smluvního vztahu vyplývají?

Královské kněžstvo (1Pt 2,9)

Vy však jste „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu“, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. (1Pt 2,9)

³Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: „Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: „Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. ⁵Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. ⁶Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ (Ex 19,3–6)

Osobní studium

Jaké zaslíbení dává Hospodin v Ex 19,3–6 Izraelcům? Jaké jsou podmínky tohoto zaslíbení? V čem spočívá jeho význam?

Tento text je vlastně poselstvím evangelia, které zaznělo dávno před událostmi kříže: Bůh vykoupil svůj lid a zachraňuje ho ze zajetí hříchu. Pak lidem přikazuje, aby ho poslouchali a milovali – jako zvláštní lid smlouvy, který má výjimečné postavení nejen před Hospodinem, ale před celým světem.

Co má Petr na mysli, když v 1Pt 2,5.9.10 (Ex 19,6) nazývá křesťany jako „královské kněžstvo“ a „svatý národ“ (1Pt 2,9)?

Všechny výrazy, které Petr použil – „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu“ – jsou v Bibli vyjádřením mimořádného vztahu, který má Bůh s potomky Abrahama. V kontextu Nového zákona a Ježíšova kříže však Petr používá jazyk smlouvy v souvislosti se členy církve. Podle Petra Bůh rozšířil zaslíbení smlouvy dané Izraelcům, takže se nevztahují jen na židovský národ a na Židy, kteří uvěřili v Ježíše, ale vztahují se i na křesťany z pohanů. Díky Kristu mohou i pohané vyznávat, že jsou Abrahamovými dětmi. „Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil“ (Ga 3,29). Bez ohledu na původ se může každý člověk stát součástí „královského kněžstva“.

Aplikace

Co pro nás – jako jednotlivce i společenství – znamená, že jsme „svatým národem“ a „královským kněžstvem“? Jak můžeme lépe žít v souladu s tímto povoláním?

Oslava Boha (1Pt 2,9.10)

⁹Vy jste však vyvolený rod, královské kněžstvo, svatý národ, lid získaný do vlastnictví, abyste hlásali ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa. ¹⁰Kdysi jste ani nebyli lidem, ale teď jste lid Boží; nedocházeli jste milosrdenství, ale teď jste milosrdenství došli. (1Pt 2,9.10; B21)

Osobní studium

Paralely novozákonní církve se starozákonním společenstvím nekončí jen spasením a Božím povoláním a vyvolením. Otázkou je, jaký je cíl našeho povolání a vyvolení. Na to Petr dává jasnou odpověď.

Apoštol ukazuje, že mimořádný vztah mezi Bohem a církví má svůj cíl a význam. Bůh si křesťany vyvolil, aby zvěštovali „mocné skutky toho, kdo je povolal ze tmy do svého podivuhodného světa“ (1Pt 2,9). To samé bylo posláním i starověkého Izraele. Bůh ho povolal, aby se stal svědkem celému světu. Božím záměrem bylo požehnat celému světu prostřednictvím izraelského národa, který byl jeho lidem smlouvy.

Jakou společnou myšlenku mají texty v Dt 4,6; 26,18.19; Iz 60,1–3 a Za 8,23?

Jako lid smlouvy měl starověký Izrael poslání, jehož cílem bylo zasáhnout celý svět evangeliem – spasením, které nabízí Hospodin. Křesťané mají stejné poslání. Jsou povoláni k tomu, aby se s ostatními dělili o svou zkušenost s Bohem, o své poznání Boha i o to, co Bůh prostřednictvím Krista pro svět udělal.

Proč je text zaznamenaný v 1Pt 2,10 tak důležitý pro poslání a cíl křesťanů?

Celý svět je poznamenán zlem, hříchem a blížící se záhoubou. Ježíš však dal svůj život, aby každý člověk mohl být zachráněn. Podobně jako to bylo se starověkým Izraelem, tak i povolání a pocty, které jsme obdrželi, souvisejí se zodpovědností. Křesťané dostali velmi významné postavení – jsou Božím lidem. To však s sebou přináší zodpovědnost zvat druhé, aby získali stejné postavení, jako máme my. Podle 1Pt 2,10 křesťané získávají nové postavení – stávají se Božím lidem, který má živou zkušenost s Božím milosrdenstvím. Kdysi nebyli ničím, nemohli být nazýváni ani lidem, ale nyní přijali milosrdenství, aby se stali svatým lidem. V Bibli má výraz „svatý“ většinou význam „oddělený pro uctívání Boha“. Jako „svatý národ“ mají tedy být křesťané odděleni od světa. Tato oddělenost se má projevat v jejich životě a v hodnotách, které vyznávají. Zároveň mají být jako oheň během chladné noci, který přitahuje svým teplem. Křesťané mají zodpovědnost za to, aby ostatním nesli dobrou zprávu o spasení.

Aplikace

Jakým způsobem je tvůj život oslavou Boha? V čem může být tvůj život a život tvého sboru světlem a solí pro lidi, kteří žijí okolo?

Podněty k zamyšlení

„Kristus touží po tom, aby jeho vinice přinášela ovoce svatosti a nezištnosti. Vyhlíží projevy lásky a dobroty. Krása umění se nedá srovnat s krásou povahy, jakou mají projevovat následovníci Pána Ježíše. Bůh zahrnuje věřícího svou milostí. Duch svatý působí na jeho mysl a srdce tak, že se stává životodárnou vůní vedoucí k životu, a Bůh pak může požehnat jeho dílu. Určitý sbor může být nejchudší v celé zemi, nemusí na něm být nic, co by budilo pozornost. Jestliže si však jeho členové osvojí zásady Kristovy povahy, jejich srdce naplní Kristova radost. Andělé se připojí k jejich bohoslužbě. Vděčnost a díkyvdání budou stoupat z vděčných srdcí k Bohu jako vůně kadidla.“ (COL 298; PM 151.152)

Otázky k rozhovoru

1. *Co to prakticky znamená, být povolán z temnoty do Božího „podivuhodného světla“ (1Pt 2,9)? Jak byste to vysvětlili někomu, kdo není věřící? Co představuje „temnotu“, a co je „světlem“? Jaký je rozdíl mezi temnotou a světlem v kontextu Petrových slov v jeho prvním listu?*
2. *„Hleď, učil jsem vás nařízením a právům, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: ‚Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!‘ Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám?“ (Dt 4,5–8). Jak můžeme aplikovat tato slova na naši církev či sbor? K čemu všemu nás Bůh povolal v souvislosti s poznáním, které nám svěřil?*
3. *Co má Petr na mysli, když píše: „...vždyť jste ‚okusili, že Pán je dobrý!‘“ (1Pt 2,3)? Jaká je vaše zkušenost s Boží dobrotou a milosrdenstvím?*
4. *Přemýšlejte o svém sboru. Co dělá (nebo nedělá) z vašeho sboru místo, jež je přitažlivé pro ty, kteří nejsou věřící nebo neznají naši věrouku?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
